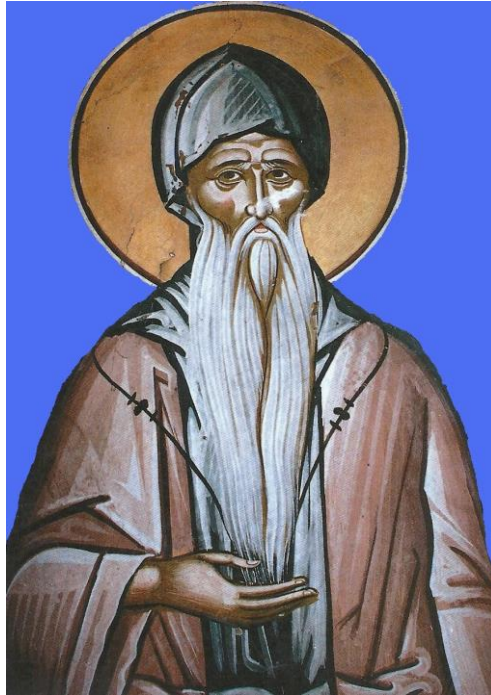

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΟΣΙΟΥ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ

Ημέρα πανηγύρεως 26 Ιανουαρίου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προσόμοια. Ήχος δ΄. Των ουρανίων ταγμάτων.

Η Ιερά Σαγματίου, Μονής ομήγουρις, υπερβαλλόντως κόσμει, ιεραίς μελωδίαις, κάραν σου την θείαν και θαυμαστήν, ουρανόθεν ης έλαχεν, Κλήμεντος και ταύτην σεμνοπρεπώς, νυν κυκλούσα δοξολόγησον. [Δις]

Λαμπροφανής και πανένδοξος ανατέταλκεν, εν τη Ελλάδι πάση, η πανέορτος μνήμη, Κλήμεντος Αγίου, διόπερ λαμπρώς, εορτάζει κατέχουσα, την πανσεβάσμιον κάραν, και των δεινών, αιτουμένων, απολύτρωσιν.

Δεύτε προσπύξασθε πάντες οι νόσους έχοντες, την σεβασμίαν κάραν, Κλήμεντος του Οσίου, βρύει γαρ ίασεις παντοδαπάς, τοις εν πίστει προσψαύουσι, και τα του σώματος πάθη και της ψυχής, θεραπεύει θεία χάριτι.

Δόξα. Ἦχος πλ. Δ΄.

Οσίων τους ακραίμονας, και παμφαεῖς φωστήρας της οικουμένης, εν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Κλήμεντα συν τῷ Γερμανῷ, και Χριστῷ εκβοήσωμεν χαρμονικῶς. Εὐσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ικεσίαις των Οσίων, ἀφесιν των αμαρτιῶν και μέγα ἔλεος.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, η τον αφράστως συλλαβούσα σαρκί, Μήτηρ Θεού του Υψίστου, των ικετῶν παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε, η πάσι χορηγούσα, καθαρισμόν των πταισμάτων, νυν τας ημῶν ικεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ημάς.

Φως ιλαρόν. Προκείμενον.

Στιχηρά. Ἦχος β΄.

Χριστέ Παμβασιλεύ, ειρήνην τῷ λαῷ σου, και ἔλεος παράσχου, Κλήμεντος πρεσβείαις και πάντων των Αγίων Σου.

Στ.: Τίμιος εναντίον Κυρίου...

Αένναον πηγῆ, ιάσεων παντοίων, την πάντιμον σου κάραν, Κλήμεντα τρισμάκαρ, Θεός πιστοίς ανέδειξε.

Στ.: Καυχῆσονται Ὅσοι εν δόξῃ...

Πρέσβευε εκτενώς, υπέρ του σου ποιμνίου, Κλήμης θεόφρων Πάτερ, ρυσθῆναι των παγίδων, εχθροῦ του πολεμήτορος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Δόξα σοι Βασιλεύ, Παντάναξ, πλουτοδότα, πανεύσπλαγχνε τῷ δόντι, Κλήμεντα σοις δούλοις, ως πλούτον αναφαίρετον.

Και νυν. Ὅμοιον.

Χαίρε η την χαράν του κόσμου δεξαμένη, Χριστόν τον ζωοδότην, και παύσασα την λύπην, Παρθένε της Προμήτορος.

Νυν απολύεις. Τρισάγιον.

Απολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τον πλούτον και την δόξαν του ματαίου αιώνος εμίσησας θεόφρων, οσιώτατε Κλήμης, και όρος κατέλαβες τραχύ, εν ω προσομίλεις τω Θεώ, δια τούτο συνελθόντες, επαξίως ευφημούμεν σε: δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ, δόξα τω σε στεφανώσαντι, δόξα τω ενεργούντι δια σου πάσι ιάματα.

Δόξα. Και νυν.

Του Γαβριήλ φθεγξαμένου...

Απόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προσόμοια. Ἦχος β΄.

Ποίοις ευφημιῶν στέμμασι. Ποίοις οι ευσεβεῖς ἄσμασι, επαινέσωμεν τον θεοφόρον, τον αστροφανέντα τοις πέρασι, και φωτί θαυμάτων αυγάζοντα, των πιστῶν ψυχάς τε, και καρδίας αστέρα, αιλαμπή θείον Κλήμεντα, φωστήρα, της Εκκλησίας διαυγέστατον, των μοναζόντων το κλέος, ον τω στέφει νίκης ως νικήσαντα τον εχθρόν, Χριστός εστεφάνωσεν, ο έχων το μέγα ἔλεος.

Ποίοις ευφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν τον θεοφόρον, τον της Βοιωτίας υπέρμαχον, θησαυρόν τε ὄντως ασύλητον, και αεί θερμότατον προστάτην, κινδύνων, και δεινῶν αὐτήν ρυόμενον, λοιμού τε, την απειλήν εξαφανίζοντα, ταις ευπροσδέκτοις πρεσβείαις, διων ημῖν ἴλεον, απεργάζεται τον Χριστόν, τον παρέχοντα τω κόσμῳ, ειρήνην και το μέγα ἔλεος.

Ποία πνευματικά ἄσματα, νυν προσάξωμεν σοι θεοφόρε` βίον γαρ ασκήσας ισάγγελος, και Θεῷ απαύστως ενούμενος, προς τα υπερκόσμια μετέβης, την δόξαν κατανοῶν την ανεκλάλητον, ταμείον κατασκευάσας θαυματόβρυτον, την σεβασμίαν κάραν σου, ευφροσύνης πλήρες, τοις πιστεύουσι παρασχών, εν ω και προστέχοντες, θείαν χάριν αρρυόμεθα.

Ἔτερα. Ἦχος ο αὐτός. Ὅτε εκ του ξύλου.

Δεύτε Βοιωτίας οι πιστοί, δράμωμεν προθύμως και πόθῳ, το του Σωτήρος Ναῶ, ὕμνους αναπέμψωμεν τῷ ευεργέτῃ Θεῷ, τῷ μεγάλῳ δοξάσαντι, υστέροις εν χρόνοις, τούτον τον αὐτοῦ υπηρέτην, ὄνπερ και προστάτην παρέσχε, πάσι τοις αὐτῷ προστέχουσιν εκ πίστεως.

Κάραν σου θεόφρων την σεπτήν, σκεύος απειργάσω χαρισμάτων και ουρανίων ηθῶν, πόνοις της ασκήσεως, και θείον ὄργανον, δωρεῶν των του Πνεύματος, αείμνηστε Πάτερ, ὅθεν θαυματόβρυτον ο στεφοδότης Χριστός, δῶρον αὐτήν δέδωκε, πάσι τοις πανευλαβῶς κεκτημένοις, πρέσβυν τε θερμόν θείε Κλήμης.

Χάρις η του Πνεύματος ημάς, Πάτερ η εν σοι ενοικούσα φαιδρῶς συνήγαγεν, ἄσμασι προτρέπουσα, την θείαν μνήμην σου, την σεπτήν και χαρμόσουνον, αισίως τιμήσαι, χάριτος και πρόξενον, θεόφρων Ὅσιε` ὅθεν προσφωνούμεν σε σκέπε, τους προσκαλουμένους σε πόθῳ ἀπό των δεινῶν και περιστάσεων.

Δόξα. Ἦχος πλ΄ Β.

Σήμερον ως αστέρες εξέλαμψαν οι Πατέρες, Κλήμης και Γερμανός οι τρισόλβιοι, καταυγάζοντες ημών τας διανοίας, και ψυχικάς κηλίδας αποκαθαίροντες, τη του Πνεύματος θεία χάριτι ἔδιο συνελθόντες αδελφοί, και τη σορώ, των λειψάνων αυτών περικυκλούντες, ευλαβώς ασπασόμεθα, αγιασμόν αρυσάμενοι.

Και νυν.

Τις μη μακαρίσει σε...

Φως ιλαρόν. Προκείμενον.

Αναγνώσματα. Σοφία Σολομώντος

Δικαίων ψυχαί εν χειρί Θεού και ου μη άψηται αυτών βάσανος ἔδοξαν εν οφθαλμοίς αφρόνων τεθάναι ἔκαι ελογίσθη κάθοδος η έξοδος αυτών και η αφ΄ ημών πορεία σύντριμμα, οι δε εισίν εν ειρήνη ἔκαι γαρ εν όψει αυτών εάν κολασθώσιν, η ελπίς αυτών αθανασίας πλήρης, και ολίγα παιδευθέντες μεγάλα ευργετιθήσοντα ἔότι ο Θεός επείρασεν αυτούς, και εύρεν αυτούς αξίους εαυτού ἔως χρυσόν εν χωνευτηρίων εδοκίμασεν αυτούς, και ως ολοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αυτούς, και εν καιρώ επισκοπής αυτών αναλάμψουσι, και ως σπινθήρες εν καλάμι διαδραμούνται, κρινούσιν έθνη και κρατήσουσι λαών, και οι πίστοι εν αγάπη προσμενούσιν αυτώ ἔότι χάρις και έλεος εν τοις οσίοις αυτού, και επισκοπή εν τοις εκλεκτοίς αυτού.

Σοφία Σολομώντος.

Δίκαιοι εις τον αιώνα ζώσι ἔκαι εν Κυρίω ο μισθός αυτών, και η φροντίς αυτών παρά Υψίστω ἔδια τούτο λήφονται το βασίλειον της ευπρεπείας, και το διάδημα του κάλους εκ χειρός Κυρίου ἔότι τη δεξία αυτού σκεπάσει αυτούς. Και τω βραχίονι υπερασπιεί αυτών. Λήψεται πανοπλίαν τον ζήλον αυτού, και οπλοποιήσει την κτίσιν εις άμυνα εχθρών ἔενδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, και περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ανυπόκριτον λήψεται ασπίδα ακαταμάχητον, οσιότητα οξυνεί δε απότομον οργήν εις ρομφαίαν συνεκπολεμήσει δε αυτώ ο κόσμος επί τους παράφρονas πορεύσονται εύστοχοι βολίδες αστραπών και ως από ευκύκλου τόξου των νεφών επισκοπών, αλούνται και εκ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριφίζονται χάλαζαι αγανακτήσει κατ΄ αυτών ύδωρ θαλάσσης ποταμοί δε συγκλύσουσιν αποτόμως αντιστήσεται αυτής

πνεύμα δυνάμεως και ως λαίλαψ εκλιμήσει αυτούς και ερημώσει πάσαν την γην ανομίαν, και η κακοπραγία περιστρέψει θρόνους δυναστών ακούσατε ουν βασιλείς και σύνετοι μάθετε δικασταί περάτων γης ενωτίσασθε οι κρατούντες πλήθους, και γεγαυρωμένοι επί όχλους εθνών` ότι εδόθη παρά Κυρίου η κράτησις ημών, και η δυναστεία παρά Υψίστου.

Εις την λιτήν. Ήχος α΄.

Ευφραίνου εν Κυρίω στίχος των μοναζόντων, η ποιίμνη δε χόρευε, Χριστού η εν Βοιωτία, τον μέγιστον Κλήμεντα σοφόν ασκητήν, και υπέρλαμπρον της ευσεβείας, εν κόλποις κατέχουσα ως θησαυρόν, ανάμνησον των αυτού κατορθωμάτων τους αγώνας και κήρυττε τα θαύματα τα τελούμενα, απαύστως και ευχαρίστως τω Πατρί ανάκραζον, Κύριε δόξα σοι.

Ήχος β΄.

Ηγάπησας θεοφόρε την ανωτάτην φιλοσοφίαν, και έξω κόσμου εγένου, ζων υπέρ τα ορώμενα και έσοπτρον ακηλίδωτον, Θεού θείον ανεδείχθης, και ων αεί ηνωμένος φωτί, φως ανελάμβανες, και τρανότερον του μακαρίου έτυχες τέλος, πρεσβεύων υπέρ των ψυχών ημών.

Ήχος γ΄.

Εν τη υπομονή σου τον μισθό σου Όσιε Κλήμης εκέκτησο, τα γαρ σαρκός πάθη τοις της ασκήσεως πόνοις, καθυποτάξας μακάριε, τους Αγίου Πνεύματος ναός έμψυχος εχηρημάτισας, και παρ' Αυτού των θαυμάτων λαβών την ενέργειαν ηξιώθη, του θεραπεύει τας νόσους των πιστών σου τελούντων τα μνημόσυνα.

Ήχος δ΄.

Δοξάζομεν σου Χριστέ, την προς ημάς εν σαρκί οικονομίαν, ότι δι αυτής χάριτι σου, καταγνώσας τον θεόφρονα Κλήμεντα, εις πάντα κόσμον αυτόν εθαυμάστωσας, ασθενούντων υπέδειξας ιατρόν, ελατήρα των δαιμόνων, καταπονουμένων βοηθόν, τον εν ανάγκαις υπέρμαχον, των κήπων και χωρών και αμπέλων φύλακα, διώκτην των καρποφθόρων εντόμων και πάντων των τιμώντων, το ιερόν αυτού όνομα, προστάτην θερμότατον, και εκτενώς δυσωπούντα, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Ήχος πλ. Α΄.

Όσιε πάτερ, καλήν εφεύρες κλίμακα δι ης ανήλθες εν τω ύψει, εν ω εύρεν Ηλίας άρμα πυρός αλλ' εκείνος μεν την άνοδον άλλοις ουκ έλιπε, συ και μετά θάνατον έχεις τον στύλον σου.

Ουράνιε άνθρωπε, επίγειε άγγελε, φωστήρ ακοίμητε της οικουμένης, Κλήμης παμμακάριστε, πρέσβευε του σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Δόξα. Ήχος πλ. Α΄.

Εορτήν χαρμόσυνον εορτάζει σήμερον Σαγματίου Όρος, εν ω φιλέορτοι, Οσίου νεοφανούς, μνήμην τελούντες, Κλήμεντος του έτι τούτου ανατείλαντος και συγκαλούντες τας φίλας και γείτονας μονάς Μυοπόλεως και Δομπού, την μεν ως εν τοις άλλοις οις κέκτηται, Μελέτιον αυχούσαν τον πολυθαύμαστον, την δε ως τον θαυματουργόν έχουσαν νέον Σεραφείμ, συνευφρανθώμεν πνευματικώς και πανηγυρίσωμεν θεοπρεπώς, μεθ' ων και ημείς ψάλλοντες είπωμεν, ο εν Αγίοις θαυμαστός Κύριος, ταις αυτών ικεσίαις, τα επί γης των ορθοδόξων συστήματα, εκ παντοίων κινδύνων λύτρωσαι, και της ουρανού σου βασιλείας αξίωσον ως φιλόανθρωπος.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε...

Στιχηρά. Ήχος πλ. Α΄. Χαίροις ασκητικώς...

Χαίροις ο Σαγματίου φρουρός, και μοναζόντων των εκεί ο παράκλητος, διώκτης των πολεμίων, και πειρατών ασεβών κατά των οποίων τα ορμήματα ζητούντων εκάστοτε εξαρπάσαι σπαράξαι τε, αναχαιτίζων κραταιά αντιλήψει σου, και προπύργιον της μονή ενδεικνύμενος όντως ακαταμάχητος, και στύλος και στήριγμα των ιερώς ασκουμένων, υπογραμμός τε σωτήριος, και τύπος υπάρχων Κλήμης διο σε νυν μακαρίζουσι.

Στ.: Τίμιος εναντίον Κυρίου...

Χαίροις της Εκκλησίας Χριστού, αστήρ ο μέγας, ο αεί διαυγέστατος, τω κάλλει ωραιΐσμένος, της ισαγγέλου ζωής, αρετών ταις θείαις λαμπηδόσι, ψυχή τε και σώματι, καθαρός δι ασκήσεως, Τριάδος όντως τω φωτί λαμπρυνόμενος, ο ταις εκλάμψεσι, των ενθέων σου πράξεων, άπασι την σεβάσμιον, εμφανίων απόλαυσιν, διαγωγής εναρέτου, ευφραινομένης τον Κύριον, αυτόν εκδυσώπει, παράσχειν τοις σε τιμώνσι, το μέγα έλεος.

Στ.: Μακάριος ανήρ...

Κλίμαξ ουρανομήκης σαφώς, η πολιτεία σου θεόφρων γεγένηται, δι ήσπερ προς ύψος ήρθης, και τω Δεσπότη Χριστώ, ομιλείν παμμακάκαρα κατηξίωσαι, τον νουν ελλαμπόμενος, ταις εκείθεν ελλάμψεσι μαρμαρυγαίς δε, ταις αυτού φωτιζόμενος, την ισάγγελον, εκομίσω φαιδρότητα ω και νυν παριστάμενος, ικέτευε Όσιε, τους εκτελούντας την θείαν και πανσεβάσμιον μνήμην σου, συν σοι παραστήναι, και τω κόσμω δωρηθήναι το μέγα έλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. Α΄.

Δεῦτε φιλεόρτων το σύστημα, δεῦτε και χορεΐαν στησόμεθα, δεῦτε το ημέτερον καύχημα, Κλήμεντα τιμήσωμεν, και τοις άσμασιν ως άνθειςιν, τούτον καταστέψωμεν, ούτως γαρ από βρέφους ειλικρινώς τον όντως Δεσπότην ποθήσας τα πάντα κατέλιπε, τον πλούτον και την δόξαν. Ὅθεν και τον σταυρόν επ` ώμων αράμενος, οπίσω αυτού, καθάπερ έλαφος διψώσα προσέδραμεν εκ του χειμάρρου της τρυφής, νοερώς ποτιζόμενος, και τα πάθη της σαρκός, νηστείας και αγρυπνίας καταμαράνας, χάριν θαυμάτων, παρά Θεού πλουσίως απήλειψε, πνεύματα πονηρίας διώκειν, και νοσούντων τας ίάσεις παρέχειν και νυν παριστάμενος τω παντάνακτι Χριστώ, αδιαλείπτως πρεσβεύει, υπέρ ημών των τελούντων, αυτού το μνημόσουνον.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν σε Θεοτόκε Παρθένε και δοξάζομεν σε οι πιστοί κατά χρέος, την πόλιν την άσειστον, το τείχος το άρρηκτον, την αρραγή προστασίαν, και καταφυγή των ψυχών ημών.

Νυν απολύεις. Τρισάγιον.

Απολυτίκιον.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετά την α' στιχολογία. Κάθισμα. Ήχος α'. Τον τάφον σου Σωτήρ

Υμνούμεν την σεπτήν και αγίαν σου μνήμην, την πάσι τοις πτωχοίς, χορηγούσαν αφθόνως, την ίασιν μακάριε, τοις εκ πόθου κραυγάζουσι, σώσον Άγιε, ημάς τους δούλους σου σώσον, ταις πρεσβείαις σου, ταις προς Θεόν ημών, Κλήμης του όρους υπέρμαχε.

Δόξα.

Τον βίον ευσεβώς, επί γης εκτελέσας, δοχείον καθαρόν, συ του Πνεύματος ώφθης, φωτίζων τους πίστει σου, προσιόντας μακάριε, όθεν αίτησαι, τον Δεσπότην φωτίσαι τας ψυχάς ημών, των ανυμνούντων σε, Κλήμης θεόφρων Πατήρ ημών.

Μετά την β' στιχολογίαν. Ήχος γ'. Η Παρθένος σήμεραν.

Επί γης ως άσαρκος επί γης διαπρέψας, πολιτείας γέγονας επουρανίου εργάτης, Πνεύματο δε του Αγίου φανείς δοχείον, χάριτι θαυμάτων μάκαρ αντεδοξάσθης, διο πάντες σου την κάραν, σέβομεν πόθω Πατήρ ημών Όσιε.

Δόξα.

Των Θηβών προΐστασαι, σκέπων φρουρών θεοφόρε, τούτους πάσης θλίψεως, απολυτρούμενος σαφώς, ερημιτών ωραιότατον κλέος και δόξα Κλήμης πανένδοξε.

Και νυν.

Προστασία άμαχε, των εν ανάγκαις, και πρεσβεία έτοιμος των ελπίζόντων επί σε, από κινδύνων με λύτρωσαι, και μη παρίδης η πάντων βοήθεια.

Μετά τον Πολυέλεον. Ήχος πλ. Δ'. Την σοφίαν και λόγον.

Του σεπτού Μελετίου τους ζηλωτάς, και κλινούς του Κυρίου θεραπευτάς, τους πάσαν την ένθεον, τον βίον τελέσαντας και παθημάτων δειχθέντας, ακέστορας άσμασι, Κλήμεντα τον θείον, συν αυτώ και το γέρας, αρετών τιμήσωμεν, Γερμανόν τον αοίδιμον, και Χριστώ εκβοήσωμεν, ταις ευχαίς αυτών ο Σωτήρ, την ειρήνην βράβευσον τω κόσμω σου τοις προσκυνούσιν αξίως, την σεπτήν εικόνα υμών.

Δόξα. Και νυν.

Την ψυχὴν μου Παρθένε την ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, και λόγοις και πράξεσιν, εμαυτὸν κατερύπωσα και ουκ ἔχων τι πράξει, ἡ που καταφεύξασθαι ἀλλ' οὐδέ ἄλλην ἐλπίδα, πλην σου Κόρη ἐπίσταμαι· φευ μοι τῷ ἀχρείῳ δια τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σε την Πανάχραντον, νυν προστρέχω και δέομαι ὁμολογῶν σοι το ἡμαρτον πρέσβευε τῷ Σω Υἱῷ και Θεῷ των πταισμάτων ἀφεςιν δοθῆναι μοι, εἰς σε γαρ Παρθένε, τας ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Οι Αναβαθμοί. Το α' ἀντίφωνο του δ' ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Στ.: Τι ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...

Πάσα γνῶσις.

Ευαγγέλιον. Ἐκ του κατὰ Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Πάντα μοι παρεδόθη...

Δόξα. Ταις του σου Οσίου...

Και νυν. Ταις της Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Β'. Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησον με ὁ Θεός...

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν την γην ἐξήλθε ὁ φθόγγος των κατορθωμάτων σου, διο ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν των καμάτων σου, των δαιμόνων ὤλεσας τας φάλαγγας, των Ἀγγέλων ἐφθασας τα τάγματα, ὡν τον βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, παρρησίαν ἔχοντες ἐν τη μνήμη σου, εἰρήνην αἰτησαι ταις ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο κανὼν της Θεοτόκου.

Των Ἁγίων. Ἦχος δ'. Ὠδὴ α'. Ἀνοιξὼ το στόμα μου.

Ἀνοιξόμεν στόματα πεπληρωμένα της χάριτος, και ὕμνοις αἰνέσωμεν τον θεῖον Κλήμεντα, και Ὅσιον Γερμανόν τον γενναῖον, τον τούτου θεράποντα ἐγκωμιάσωμεν.

Σωμάτων ἐμψύχων τε, και παθημάτων ἀκέστορες, ἐδείχθητε Ἅγιοι, και μετὰ θάνατον τοῖς λατρεύουσιν ἡμῶν, την θεῖαν μνήμην, πανηγυρίζουσι, ταύτην ἐκάστοτε. Εὐώδη χαρίσματα, ὁ

θείος όντως ναός υμών, εκβύζει αέναα ευωδιάζων ημάς, επομβρίαις γαρ, του Πνεύματος του θείου, την χάριν ειλήφατε, την ανεκκλάλητον.

Θεοτοκίον.

Ωραίος υπέρτερος, των ουρανίων δυνάμεων, ο θείος σου γέγονεν, οίκος ο έμψυχος, η εν μήτρα σε, βαστάσασα Παρθένος, το όρος το άγιον, σου του Θεού ημών.

Έτερος. Ακροστοιχίδα: Κλήμεντα και Γερμανόν ύμνοις γεραίρω.

Ωδή α΄. Αρματηλάτην φαραώ.

Κλέος Σωτήρ μου, των Οσίων πέφυκας και γέρας άρρητον, διο καμοί δίδου, αίγλην την ακήρατον, του παναχράντου Πνεύματος, επαινέσαι συντόνωσ, τους ιερούς σου θεράποντας, ους Αυτός καλώς προεδόξασας. Λόγω ενθέω των γραφών θεσπέσιοι οι ακιζόμενοι, την γεηράν πάσαν, σχέσιν διεφύγετε, και κόσμου το κλυδώνιον, και προς μάνδραν Οσίων, ευθέως ενεσκηνώσατε, άυλοι καθάπερ και άσαρκοι.

Δόξα.

Η του Οσίου Μελετίου χάιρουσα, μόνη εδέξατο και τοις σεμνοίς τρόποις, της παιδαγωγήσεως, παγκάλως σε εθρέψατο, και ευδόκιμος ώφθησ, εν μοναστών ομηγύρεσιν Κλήμησ μοναζόντων αγλαΐσμα.

Και νυν.

Μόνη τον Κτίστην, τους παντός εβάστασας, Θεογεννήτωρ Αγνή, και εκ μαστών τρέφεις, γάλακτι τον τρέφοντα τα πάντα θείω νεύματι, και γαρ έτεκες τούτον, υπερφυώς χρηματίσαντα, άνθρωπον δι οίκτον αμέτρητον.

Καταβασία. Χέρσον αβυσσοτόκων...

Ωδή γ΄. Τους σε υμνολόγους.

Τους σουσ υμνογράφους παντεπόπτα, τους πίστει προστρέχοντασ αεί, εν τω σεπτώ τεμένει σου, επηρειών απάλλαξον, ταισ επαγρύπνοισ στάσεσι των Θεοφόρων Αγίων Σου. Πολλούσ διανύσασ τους αγώνασ, εν όρει υπαίθριος σοφέ, τον στέφανον απείληφασ, των πόνων σου μακάριε, και συνευφραΐνει πάντοτε, συν Γερμανώ τω θεράποντι. Γλώσση, ψυχή και διανοΐα, τους θείουσ υμνήσωμεν πιστοΐ, ομοσκήνουσ θεράποντασ, του Βασιλέωσ σήμερον, Κλήμεντα τον ισάγγελον, και Γερμανόν τον στερρόψυχον.

Θεοτοκίον.

Ρανίσιν ελέους σου Παρθένε, τους άνθρακας σβέσον των εμών αμαρτημάτων, Πάναγνε, και εσβεσμένον άναψον, τον λύχνον της καρδίας μου, χρυσή λυχνία επτάφωτε.

Έτερος. Ο κατ' αρχάς τους ουρανούς.

Έρωσ ο θείος των καλών, της σχέσεως του ματαίου, και προσκαίору τούτου βίου χωρήσας, εν ερήμοις κατοικείν, Κλήμεντα παρεσκεύασε, και Γερμανόν τον θειον εις αρετών κτήσιν άπασαν. Νεανικώς του δυσμενούς, τους δόλους και τας ενέδρας, εξενεύρωσας, και τούτου τας πλάνας, εναπέδρασας σοφώς, Κλήμησ, ταισ ολονύχταισ σου, δεήσεσιν προς τον θειον, νοός τε νηφαλαιότατε.

Δόξα.

Την εν τω στύλω ανδρικήν, υπομονήν ενορών σου, και την άλλην καρτερίαν, ην έσχεσ, επηράτο δοχρώσ τους πόνουσ καταλύειν σου, ο πονηρός αλλ' ώφθη, κώνοποσ όντοσ χαυνώτεροσ.

Και νυν.

Άχραντε Μήτηρ του Θεού, υψηλοτέρα των άνω, Χερουβείμ και Σεραφείμ, συ εφάνησ, ωσ τεκούσα τον Θεόν` διο με ταισ πρεσβείαισ Σου, πάσης εχθρού επηρείασ, ανώτερον εναπέργασον.

Κάθισμα. Ήχοσ πλ. Δ'. Την σοφίαν και λόγον.

Τουσ Οσίουσ Κυρίου και εραστάσ, τουσ τα πάθη μειώσαντασ ολικώς, ύμνοισ επαινέσωμεν, και επαινουσ υμνήσωμεν, τουσ εν τω όρει τούτο ενθεώς ασκήσαντασ, και ωσ φωστήρασ εις πάντα, τον κόσμον εκλάμψαντασ. Όθεν μετά πότμον, ιαμάτων την χάριν, λαβείν ηξιώθησαν, τα σεπτά υμών λείψανα, θεοφόροι μακάριοι, πρεσβεύσατε Χριστώ τω Θεώ, των πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοισ εορτάζουσι πόθω την αγίαν μνήμην Υμών.

Δόξα. Και νυν.

Ωσ πανάμωμοσ νύμφη του ποιητού, ωσ απείρανδροσ Μήτηρ του Λυτρωτού, δοχείον ωσ υπάρχουσα, του παρακλήτου πανάμωμε, ανομιών με όντα, αισχρόν καταγώγιον και δαιμόνων παίγνιον, εν γνώσει γενόμενον, σπεύσον και της τούτων, κακουργίας με ρύσαι λαμπρόν οικητήριον, δι αρετής απαρτήσασα, φωτοδόχε ακήρατε, δίωξον το νέφοσ των παθών, και της άνω μεθέξεωσ αξίωσον, και φωτόσ ανεσπέρου πρεσβείαισ σου.

Ωδή δ΄. Ο καθήμενος εν δόξη.

Ο ασκήσας εν τω όρει Σαγματίω θεοφόρε, και αποτρεφώσας, την εκ των παθών αμαυρότητα, Κλήμης θεόφρων εγένου, ισοστάσιος, και ισόρροπος, συ των ασκητών εγκαλλώπισμα.

Εγκρατεία θεοφόρε, τας ψυχάς εκλαμπρύναντες, όσοι πατέρες, πάσαν αρετήν εκοσμήσατε, δικαιοσύνην, αγάπην, και ταπεινώσιν, όθεν νυν μετ` Αγγέλων αγάλλεσθε.

Ήσυχάζων εν τω όρει, Σαγματίω υπαίθριος, χάριν υπεδέξω, θείαν εκ Θεού γενναιότατε, και χαρισμάτων εγένου, θείων έμπλεως, τους υμνούντας σε σώζων αεί προστασίαις σου.

Θεοτοκίον.

Επί θρόνου επηρμένου φοβερού ο καθήμενος, μητρικαίς αγκάλαις, βρέφος χρηματίσας καθέζεται, την συμπτωθείσαν εικόνα ανορθούμενος, και την θέσιν, την εξ Αδάμ χαριζόμενος.

Έτερος. Συ μου ισχύς Κύριε.

Κλέος σαφώς, έντιμον συ όντως γέγονας, συ και δόξα, συ και εγκαλλώπισμα, των μοναστών, και υπογραμμός, Κλήμης θεοφόρε, τοις εν τη μάνδρα ασκήσασι του θείου Μελετίου, και ημών τοις τιμώσι την σην μνήμην σεπτώς και γεραίρουσι.

Ισχύς Χριστός, και καύχημα και αγαλλίαμα, της ψυχής σου, Πάτερ ιερώτατε, και γλυκασμός, γέγονε σαφώς συ γαρ την φροντίδα, των γεηρών καταλέλοιπας πατρίδος και γονέων και σαρκός τας ορέξεις, και Χριστώ ανεκραύγαζες δόξα σοι.

Δόξα.

Άλλος σαφώς στυλίτης νέος συ γέγονας, και του πάλαι Συμεών εφάμιλλος, συ γαρ ζηλών, ταις επ΄ αρεταίς, όντως καρτερίαν, εκείνου μακαριώτατε, εν στύλω εκαρτέρεις, νηφετών τας νιφάδας και Χριστώ ανεκραύγαζες δόξα σοι.

Και νυν.

Γαστήρ η ση Άχραντε σκίνηωμα γέγονε, και δοχείον όλης της θεότητος, και γαρ εις της τρισσοφούς, Αγίας Τριάδος, εν σοι σκηνώσας Πανύμνητε, την φύσιν των ανθρώπων, ανεκαίνισεν όλην, την παραπεπτωκυϊαν.

Καταβασία.

Ωδή ε'. Εξέστη τα σύμπαντα.

Εξέστησαν Ἄγγελοι, ορώντες τον αγώνα σου Κλήμης θεοφόρε, εν τω κόσμω, ον εμιμήσω, τον υπερκόσμιον βίον, ὡσπερ ἄσαρκος βίων, ὅθεν μεταβέβηκας εν τοις τούτων σκηνώμασι.

Ανέσωσας Ὅσιε, το κατ' εικόνα ἄσπιλον, πόνοις σου παμμάκαρ και καμάτοις, δι ων εδέξω, των χαρισμάτων πληθύν, εκ Θεού του κτίσαντος την γην, και καταφωτίσαντος, τους Αυτόν αγαπήσαντας.

Απέβαλλες ὄσιε, του κόσμου την προσπάθειαν, ὅλη σου ψυχὴ και διανοία, και απηλλάγης, τούτου δι ἅπαντα, χρόνον της ζωῆς σου ευσεβώς, ὅπως το αρχαίον σου, αναλάβης αξίωμα.

Θεοτοκίον.

Ἄπασαν την ἐκπτώσιν, φύσιν εκαιούργησας, Ἄχραντε Παρθένε Θεοτόκε, και προσηγάγω, εις ο ετύγχανε, πρότερον ενδόξως και λαμπρῶς, ὅθεν ανυμνούμεν σε, οι πιστοὶ Θεονύμφευτε.

Ἴτερος. Ἴνα τι με ἀψῶσει.

Εν σπηλαίῳ ως πάλαι Ηλιού ενίκησας Κλήμης πανθαύμαστε, συν τω θείῳ ὄντως Γερμανῶ, και Θεῷ ευηρέστησας, ἀλλά νυν ἀγάλλει, εν παραδείσῳ μετὰ τούτου, ουν το κάλλος αεί φαντάζεσθαι.

Ρωμαλαίαν την φρένα, ἔχοντες πανάριστοι ουκ επιτόηθητε, δυσμενοῦς το θράσος, και την τόλμην την ολεθριωτάτην, τη γαρ πανοπλία τη του Σταυροῦ θωρακισθέντες, την εκείνου τρέψατε φάλαγγα.

Δόξα.

Μετανοίας τοις τρόποις, ο ποιμήν αγνοών σου την υπερθαύμαστον, αρετήν τρισμάκαρ, τοις ποσί σου προσήλθε και ἤτησε, την συγγνώμην ὅλως, ως σφαιερῶς τας υπολήψεις, εσχηκῶς των ἀρίστων σου πράξεων.

Και νυν.

Απείρανδρος Παρθένε, τέτοκας τον Ἄχρονον Πατρός Ανάρχου Υἱόν, Πνεύματος Αγίου, επελεύσει εν σοι Παναμώμητε ὅθεν και κυρίως, ομολογούμεν σε Μητέρα, του Θεού των ἀπάντων Θεόνυμφε.

Καταβασία.

Ωδή στ'. Την θείαν και πάντιμον.

Την θείαν άπαντες σήμεραν, τελούντες εορτήν οι μονάζοντες, και εκθειάζοντες, δεύτε τας χείρας κροτήσωμεν, και Κλήμεντα τον θείον εγκωμιάσωμεν.

Τους πόνους μάκαρ και κόπους σου, αξίως ευφημούμεν κραυγάζοντες, δεύτε συνέλθομεν εγκωμιάσαι σαφέστατα τους ασκητάς Κυρίου και Θεοκήρυκα.

Αγρύπνω στάσει και δάκρυσι κατέσβεσας παθών τα οιδήματα, Κλήμης μακάριε, και απετρέφωσας τέλεον, ως αθλητής Κυρίου αξιοθαύμαστος.

Θεοτοκίον.

Προστάτην μέγα εν θλίψεσι κεκτήμεθα Παρθένε πανύμνητε, όθεν βοώμεν σοι, εν ευφροσύνη κραυγάζοντες, Χριστιανών απάντων χαίρε το καύχημα.

Έτερος. Ιλάσθητι μοι Σωτήρ.

Νηστεία μεν την αχλύν, συ των παθών εξηφάνισας, αυλω δε προσευχή τον νουν ανεπτέρωσας, γενόμενος όργανον Πνεύματος Αγίου, και οσίων εγκαλλώπισμα.

Ολβίως σου την ζωήν, από σπαργάνων εκόσμησας, ταις καλλοναίς των σεπτών, αρετών τρισόλβιε` όθεν και απείληφας εκ Θεού πλουσίως, ιαμάτων την ενέργειαν.

Δόξα.

Νοός την καλλονήν, και της ψυχής την ενέργειαν, εθαύμασε και πληθύς αγγέλων πανόλβιε, ωραίος γαρ γέγονας, αρεταίς οσίαις, Κλήμης Πάτερ ιερώτατε.

Και νυν.

Υμνούμεν σε οι πιστοί, την παναμώμητον Δέσποινα, συμφώνως τω Γαβριήλ, ος σοι προσεκόμισε, το λύπης αντίθετον, οία μυστοπόλος, των αρρήτων Υπεράχραντε.

Καταβασία.

Κοντάκιο. Ήχος πλ. δ'. Την Υπερμάχω Στρατηγώ

Τους εν ασκήσει φαινούς και ουρανόφρονας, και του Χριστού ως αληθώς θείου θεράποντας, Κλήμεντα και Γερμανόν ανευφημήσωμεν, ούτοι γαρ ως ποταμούς ιάματα βρύουσι, τοις θερμώς τοις λειψάνοις αυτών πελάζουσι, και κραυγάζουσι, χαίρε ζεύγος αγιόλεκτον.

Ο οίκος. Άγγελος πρωτοστάτης.

Άγγελοι τη ασκήσει, Θεοφόροι δειχθέντες, πορεύετε ημίν τας ελλάμψεις θεόθεν, και τας γε αιφώτους μαρμαρυγάς της αρετής, και του θείου φωτός την καλλονήν διο και κραυγάζομεν, τοιαύτα μεγαλοφώνως:

Χαίρε Κλήμης, ασκητών καλλονή

Χαίρε Γερμανέ, φυτόν αιθαλές

Χαίρε μοναζόντων το εγκαλλώπισμα

Χαίρε Βοιωτίας το αγαλλίαμα

Χαίρετε φωσφόροι και λαμπτήρες αιφώτοι

Χαίρετε καλλονής Παραδείσου επόπται

Χαίρετε κρουνοί των θαυμάτων αέναοι

Χαίρετε φαιδροί μαργαρίται θείοι

Χαίρετε των εν βίω ακέστορες

Χαίρε ζεύγος αγιόλεκτον.

Τω αυτώ μηνί ΚΣΤ, των Οσίων και θεοφόρων πατέρων ημών, Κλήμεντος και Γερμανού, των εν όρει Σαγματίω ασκησάντων πλησίον της επταπύλου Βοιωτίας.

Στίχοι:

Κλήμης ο θείος, εν μεταρσίω στύλω, αρθείς ανέπτει, προς μονάς ουρανίους. Κλήμης Ιανουαρίου θάνεν εικοστή έκτη γέρας αρετών, Γερμανός γεγαιρέσθω, ως των γεηρών, λελοιπώς πάσαν τέρψιν.**Ευλόγησον Πάτερ.**

Ούτος ο οσιώτατος Πατήρ ημών Κλήμης, ειλκε το γένος εκ των πάλαι χρυσών Αθηνών, γέννημα και θρέμμα υπάρχων, της αυτής πόλεως. Γεννηθείς δε και ανατραφείς εξ ευγενών και φιλοχρίστων γονέων, και επισήμων όντων της πόλεως, και εις μέτρον ελθών ηλικίας, τα ιερά εκπαιδεύεται γράμματα, των δε γονέων αυτού τον βίον απολιπόντων, και προς τα εκείσε απελθόντων αναπαυτήρια, τω αριθμώ του κλήρου συγκαταλέγεται, της του Θεού Αγίας Εκκλησίας` ευλαβώς δε και οσίως τας

θείας εν αυτή, επιτελών λειτουργίας, και ταις ψαλμωδίαις σχολάζων και αναγνώσεσι, μικρόν εν αυτή διέτριψε χρόνον, φθάσας δε το τριακοστόν έτος της αυτού ηλικίας και ανδρωθείς και τας καταγιδας και σπιλάδας τουμ ματαίου βίου απαλιπών, τους θορύβους και την τυρβήν του βίου τούτου αποσεισάμενος τέλεον, ως αεί μη εμμένουσαν εις την του Οσίου και θεοφόρου Πατρός ημών Μελετίου, μεταβαίνει μονήν. Ο δε οσιώτατος Μελέτιος, ως πατήρ φιλόστοργος, περιχαρώς και φιλοφρόνως

τούτον δεξάμενος, και τριχίνοις αυτόν αμφιεσάμενος ενδύμασι και τας τούτου τρίχας αποκειράμενος, και τοις των μελαχειμόνων, και πενριχώς ενδεδυμένων δοκιμής εγκατατάξας, την πνευματικήν παλαιστραν, και την ταύτης τούτον, εκπαιδεύεται οδόν. Ο δε τον τραχύν και σκληρόν υποδύς του αγγελικού σχήματος βίον, και κόπον τω κόπω και αγρυπνίαν τη αγρυπνία προσθείς, τας τε αναβάσεις, όσαι ώραι εν τη καρδιά διαπιθέμενος, και εις μέτρον θεωρίας αχθείς τους κατ` αυτόν άπαντας αδελφούς τη αρετή και ασκήσει υπερηκόντισε προς τούτοις δε έθος ην τω Αγίω Κλήμεντι, κατά τον καιρόν της εσπέρας, ανέρχεσθαι εις το όρος [το παρά τοις πολλοίς καλούμενον πόρταις] προσεύξασθαι το όρος, φημί τω αντικρύ, του Σαγματίου όρους εγκείμενον, προσευχόμενος δε εν αυτώ, αιθέριος ως ένα πήχυν ίστατο τας χείρας και το όμμα, εις ουρανούς ανέχων, και Θεώ ησύχως προσομιλών, αδελφός δε τις, Ιάκωβος το όνομα, τούτον παραφυλάξας και θηρεύσας, εθεάσατο αυτόν υψούμενον και πετώμενον εν τω όρει` ιδών δε τούτο το υπερβολικόν ο προρρηθείς τερατούργημα, ετράνωσε αυτό εις το εμφανές, επί τοις εν τη μονή αδελφοίς. Ο δε τρισόλβιος και θείος ανήρ, γνους το πραχθέν, ότι κρυπτόμενος και φεύγων το κενόν των ανθρώπων δοξάριον εφωράθη και επί τούτοις, και την υπερβάλλουσιν τιμήν ην έκτοτε τούτω προσείχον οι αδελφοί, κατανοήσας ηβουλήθη λάθρα της μονής εξελθείν, τριάκοντα εν αυτή διανύσας χρόνους, εξελθών τοίνυν ο Όσιος της μονής, μηδενός τούτο γινώσκοντος, το Σαγματίον όρος καταλαμβάνει, και προς την εν αυτώ ούσαν σμικροτάτην μονήν, βραχύ τι προσέμεινεν, είτα άκρου εκ στύλου περί την ακρώρειαν κειμένου εντυχών, και εις μέγα ύψους ηρμένου και μάλλα όντως φρικώδη θεάματος τοις παραβάλλουσιν, επιβάνει εν αυτώ ανιών, και εγκαθείρξας εαυτόν εν τω αυτώ ύπερθεν όντι πυργίσκου του λοιπού τόνδε τον μάταιον, και φθαρτόν βίον μέχρις εσχάτων διήνυσε, πολλών θεόθεν, αξιωθείς χαρισμάτων. Μαθών δε τον του Κλήμεντος αποδρασμόν, ο της του Αγίου Μελετίου μονής καθηγούμενος τε και προεστώς, ο δε γαρ Όσιος Μελέτιος ήδη ην τεθνικώς, μοναχούς τινάς προς την του Κλήμεντος αναζήτησιν αποπέμπει, εξελθόντες δε οι μοναχοί της μονής και ανερευνήσαντες

ακριβώς, ήκουσαν ότι εν τη του Σαγματίου όρους μονή απελθών διατρίβει ο Αββάς, ανέρχονται λοιπόν εις το όρος οι μοναχοί τούτον αναζητούντες, ευρόντες δε αυτόν, και προφθεγξάμενοι τούτον, ως από μέρους του ηγουμένου, και προσκαλεσάμενοι αυτόν μετ' ευλαβείας πλέον ουδέν ελύπουν υπέστρεψαν τοίνυν οι μοναχοί άπρακτοι, μη εις το αυτών τούτον καταπειθόμενοι θέλημα, έφευγε γαρ ο μακάριος διωκόμενος το κενόν και μάταιον των ανθρώπων δοξάριον. Ο δε της Αγίου Μελετίου μονής προεστώς, τους μοναχούς εις κενόν επανελθόντας ιδών, και ανερώτησας και μαθών τα λεχθέντα αυτοίς παρ' εκείνου, αφορισμού αλύτω αυτόν καθυπέβαλλεν, ο δε Όσιος Κλήμης, ώσπερ αδάμας στερρός, υπ' ουδενός σκληρού και αντιτύπου σιδήρου τεμνόμενος τε ομού και θρυπτόμενος, έμεινεν εν τω υψηλώ εν στενοτάτω στύλω, τας φοράς των ανέμων και καμάτων, και όμβρων γενναίως υποφέρων πάση κακουχία, και θλίψει, και στενοχωρία, τω Θεώ προσμιλών καιπερ παγετού, και ηλιακού καύσωνος, πολλού υπάρχοντος γενομένου, προσομιλών τας δε δειματώσεις, και τους των δαιμόνων πειρασμούς, πολλούς και ποικίλους τυγχάνοντας, ους ανδρικώ το φρονήματι, ο γενναίος αδάμας υπέστη, τις γλώσσα η νους ανθρωπίνος δυνήσεται εξειπείν; Όπου γε μάλιστα τριάκοντα εν αυτώ φθάσας, ο καρτερικός άνθρωπος διετέλεσας χρόνους αλλά μην προς τούτοις λέγεται, τον της μονής του Αγίου Μελετίου προεστώτα, τηνικαύτα παρακελεύεται, φοράδην εαυτόν τοις μοναχοίς βασταχθήναι, και εις το όρος, το παρά πάντα Σαγματίον καλούμενον αναχθήναι όπως συγχωρητόν δια ζώσης φωνής εκ του Κλήμεντος αιτήσεται, τα δε λoίσθια πνεόντα, και το συγχώρητον μοι Αββά Κλήμης, εκ του ηγουμένου φωνητικώς ενεχθήναι, και αοράτως αύθις φωνή παρά του Οσίου Κλήμεντος αντ' ενεχθήναι, το ο Θεός συγχωρήσει σοι αδελφέ, εν τω νυν και εν τω μέλλοντι. Ευλαβώς δε νυν φυλάττεται η αγία και σεβάσμιος αυτού κάρα, ην επικαλούμενος αυτήν μετ' ευλαβείας εις αγιασμόν, λαμβάνει ταχεία ανάρρωσιν εις διαφόρους ασθeneίας, ως έχων παρρησία ο Άγιος προς τον παντοδύναμον και δημιουργόν Θεόν, ωσαύτως δε και όσοι επικαλεσθώσι την του Αγίου βοήθειαν εις καιρόν λοιμικής νόσου, μετ' ευλαβείας ταχέως λαμβάνουσι το ποθούμενον, ως και υπέρ την τε προσερχόμενοι καθ' εκάστην τη αγία ταύτη μονή αενάως εκτελούνται θαύματα. Ήτοι δαιμονιζομένων απολύτρωσις, νοσούντων εκ διαφόρων παθών απαλλαγή, ως τούτο γινώσκει άπασα η Βοιωτία και η πλησίον αυτής Εύβοια. Διο οι επικαλούμενοι μετά καθαράς και ειλικρινούς καρδίας την του Οσίου και θαυματουργού Κλήμεντος βοήθειαν θεία ενεργεία λαμβάνουσι την εκ παντοίων νόσων ίασιν. Περιπτόν ενόμισα να περιγράψω τα πολλά και ποικίλα του Αγίου θαύματα, των πολλών προστάτην όντων και εν αυτή έτι τη ζώση γενεά. Διο αγαπητοί αδελφοί, ας έχομεν βεβαίαν πίστιν εις τον παντοδύναμον και δημιουργόν Θεόν, ως και εις τον τρισέβαστον και θαυματουργόν τούτον Άγιον Κλήμεντα, ο οποίος ως έχων παρρησίαν πολλήν εις τον συμπαθή και ελεήμονα Θεόν, θέλει μεσιτεύει διηνεκώς υπέρ της ψυχικής σωτηρίας μας, και ούτω ποιούντες θέλομεν αξιωθή της επουρανίου του Θεού Βασιλείας, ης γένοιτο πάντας ημάς επιτυχείν. Αμήν.

Περί του βίου του Οσίου Μελετίου του εν Μυοπόλει γράφει ο Μελέτιος [Τόμος Β΄ της Εκκλησιαστικής Ιστορίας] ότι έζη επί Αλεξίου Κομνηνού εν έτει απασ. Περί δε της τελευταίας του Οσίου Κλήμεντος, λέγει ότι ούτος ετελεύτησεν εν έτει ΑΡΙΑ.

Ταις αυτών Αγίαις πρεσβείαις ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς.

Ωδή ζ΄. Ο διασώσας εν πυρί.

Μετά της άνωθεν ροπής, και της του Θεού βοήθειας, τους δυσμενείς καταβαλών, Κλήμης και Γερμανός ανεκραύγαζον: ο Θεός ο των Πατέρων ευλογητός ει.

Ανακαθάρας την αχλύν, την εκ των παθών γενομένην, της απαθείας τω φωτί, κατηυγάσθης βοών αγαλλόμενος, υπερύμνητε Κύριε: ο Θεός ο των Πατέρων ευλογητός ει.

Καταφραιδύνας την ψυχήν, ταις των αρετών ευπρεπείαις, ωραίς κάλλει τω Θεώ γεγονός εμελώδης γηθόμενος, υπερύμνητε Κύριε: ο Θεός ο των Πατέρων ευλογητός ει.

Θεοτοκίον.

Ανακαλούμενος ημάς, αιχμαλωτισθέντες Παρθένε, προς όνπερ ημήν εν αρχαίς, εν γαστρί σου σκηνώσας σεσάρκωται, ο φιλόανθρωπος Κύριος ο Θεός ο των Πατέρων ευλογητός ει.

Έτερος. Οι εκ της Ιουδαίας.

Συν αυλοισ χωρίαις ομιλών θεομάκαρ και τη λαμπρότητι, της άνω ευωχίας, αλήκτως απολαύων, διατήρει τους ψάλλοντας: ο των Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός ει.

Ηδονάς θανατώσας, και θυμόν χαλινώσας, ω παμμακάριστε, εδέξω το βραβείον, της άνω κληρουχίας και βοάς ευφραινόμενος: ο των Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός ει.

Δόξα.

Της Τριάδος την δόξαν, ευσεβώς κατήγγειλας, ω παμμακάριστε, φωτί το της Τριάδος, τρυφών επαναπαύει και βοάς ευφραινόμενος: ο των Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός ει.

Και νυν.

Σοφίας έμπλησον πάντας, και δυνάμεως θείας η ανυπόστατος, σοφία του Υψίστου δια της Θεοτόκου τους εν πίστει σοι ψάλλοντας: ο των Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός ει.

Καταβασία.

Ωδή η΄. Παιδας ευαγείς.

Συνδράμωμεν δεύτε φιλεόρτων, συστήματα σήμερον γηθόμενοι, και την αεισέβαστον μνήμην, και πανίερον του θεοφόρου Κλήμεντος εγκωμιάσομεν, τον Κύριον υμνείτε βιώντες και υπερυψούτε, λαοί εις τους αιώνας.

Τα θεία σου λείψανα παμμάκαρ εκβλύζουσι πάντοτε ιάματα τοις πιστώς προστρέχουσι χάριν ευρείν και έλεος εν τω σεπτεί τεμένει σου και αναμέλπουσιν: τον Κύριον υμνείτε τα έργα και υπερυψούτε, λαοί εις τους αιώνας.

Νηστεία το σώμα κατετήξω, και πόνω και κακουχία κατεδάμασας τούτου τα σκιρτήματα, και προανεβίβασας, τούτο αγνόν και άμωμον, εις ουρανούς από γης, διο σε επαξίως υμνούμεν, ως ηγιασμένον κειμήλιον Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Αγνήν και Παρθένον μετά τόκον, ο πάντων Δεσπότης διεφύλαξεν, Άχραντε Θεόνυμφε, την αγίαν μήτραν σου, και θεϊκώς εκόσμησε, και κατεστόλισεν, αυτήν ως υψηλότατον θρόνον, όθεν ως Μητέρα, Θεού σε υμνούμεν.

Έτερος. Επταπλασίως κάμινος.

Σε ο κλεινός Μελέτιος, ιερώς υπεδέξατο, οίον ποδηγέτην αυτόν μακάριε, μεθ' ου και διέλαμψας, μετά σαρκός εν τω κόσμω, πόνοις προσευχόμενος και ευσεβώς ανεβόησας: οι παίδες ευλογείτε, ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τους αιώνας.

Γεωργηθείς ως έντιμον, κλήμα όντως κατάκαρπον, υπό της προνοίας, Κλήμης πανσεβάσμιε, καρπούς προσενήνοχας, αξίως τω Δεσπότη σου, γνώσιν αληθή, συν φωτί ευσεβείας, βωών ακαταπαύστως: ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τους αιώνας.

Δόξα.

Έρωτι θείω κάτοχος, Γερμανός ο θεόσοφος, γέγονε της θείας, αρετής του Κλήμεντος, ως σπόγγος τα νάματα, την αρετήν εκμάσων, αεί και πόνους ευσεβείας, ιερώς ενετρύφα, αναμέλπων γηθόμενος: οι παίδες ευλογείτε, ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τους αιώνας.

Και νυν.

Ρύσαι Παρθένε Ἄχραντε, τους υμνούντας τον τόκον σου, πάσης απειρίας, του δολίου δράκοντος, δεινῶς ενεδρεύοντος, εκείνος εν τοις λόγοις αεί, συ δε ως Λόγου Μήτηρ, σθένος ημίν παράσχου, ἵνα σε ευλογώμεν, απαύστως εν τοις ὕμνοις, και υπερυψούμεν Ἀγνή εις τους αιώνας.

Καταβασία.

Ὡδή θ'. Ἄπας γηγενής.

Ἄπας μοναστής, σκιρτάτω το πνεύματι λαμπαδοχούμενος, πανηγυριζέτω δε, οσίων πάντων πληθὺς γεραίρουσα, την ιερὰν πανήγυριν του θείου Κλήμεντος, και βοάτω, χαίροις αξιάγαστε, θεοφόρε πατήρ ημών μέγιστε.

Χαίροις μοναστών, ποιμήν ο πανάριστος, και διαπρύσιος, του Σαγματίου ὄρους φωστήρ, Κλήμης ο μέγας και αξιέραστος, των μοναστών το καύχημα, και το στερέωμα των Οσίων, θείον εγκαλλώπισμα και πιστών ευσεβές αγαλλίαμα.

Ὡφθης ἐπὶ γης, ως ἥλιος πάνσεπτε ο διαυγέστατος, ο φωτίζων ἅπαντα, και εκλαμπρύνων της γης τα πέρατα, ταις των θαυμάτων λάμπεσι δαδουχίσμασι, και φαιδρύνων πάσιν την υφήλιον, ταις προ Κύριον θείαις πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Φέρεις εν γαστρί, Θεόν τον ποιήσαντα, τα πάντα Δέσποινα και κατακοσμήσαντα, νοός μου πάντα τα πονηρέυματα, και εκ παιδός νοήματα, και ατοπήματα και εις μάνδραν, θείαν μεν ενεβιβάσαντα, τη σεπτή προστασία σου Ἄχραντε.

Ἴτερος. Εξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἀγγέλοις συναγάλλεται ο κλεινός, συν οσίοις ομού και δικαίοις τε, ο ιερός Κλήμης και ο τούτου συμφοιτητής, ως ἐπὶ γης συζήσαντες, εν ευλαβεστάτη διαγωγῇ δια χαράς ἀγγέλων, οσίων και δικαίων εν ουρανοίς κατηξιώθησαν.

Ἰάματα τοις πόθῳ την ιερὰν, εορτήν εκτελούσιν οι Ὅσιοι, εκ του σωροῦ πέμπουσι και πάθη τα ψυχικά, ευθέως εκδιώκουσι, και ψυχαγωγούσι πνευματικῶς, και ῥῶσι πλουτοδότης, και χάριν ουρανόθεν, πάσι κομίζουσιν ως ἔνθεοι.

Δόξα.

Ρωνύμενος τω σθένει των προσευχών, των Οσίων σου Δέσποτα Κύριε, μελωδικώς, ύφανας τους ύμνους εκ ρυπαρών χειλέων κατά δύναμιν, δίδου ουν πρεσβείαις αυτών Χριστέ, των θείων σου Πατέρων, και πάντων των Αγίων ημίν την χάριν ακήρατον.

Και νυν.

Ω θαύμα των θαυμάτων πως γαλουχείς, υπέρ φύσιν και λόγον και έννοιαν, τον του παντός κτίστην απειράνδρωσ ως αληθώς, και γαστήρ σου γέγονε ευρυχωροτέρα των ουρανών, διο σε την αρρήτως, τεκούσαν υπέρ λόγον, πάσαι αι γενεαί μακαρίζομεν.

Καταβασία.

Εξαποστειλάριον. Απόστολοι εκ περάτων.

Την κάραν σου θεοφόρε, την δοξασθείσαν εκ Θεού, και αρετών θείον σκεύος, και θαυματόβρυτον δειχθέν, σέβομεν πόθω τελούντες, την σεβασμίαν σου μνήμην.

Έτερον. Γυναίκες ακουτίσθητε.

Τον θεοφόρον Κλήμεντα, Θηβαίων τον υπέρμαχον, και Βοιωτίας απάσης, φρουρόν και όντων προστάτην, Ελλάδος τε το καύχημα, και Σαγματίου άκουσμα, και της Ευβοίας τείχισμα, ανευφημήσωμεν πάντες, και καταστέψομεν ύμνοις.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Παναμώμητε, Κυρία μου και Δέσποινα, τον σον Υιόν εκδυσώπει, συν τω σεπτώ σου Κλημέντι, πειρατηρίων ρύσασθαι, παντοίων τους υμνούντας σε, και αιωνίων τεύξασθαι, των αγαθών Παναγία, δύνασαι γαρ ως θέλεις.

Αίνοι. Ήχος δ΄. Ως γενναίον εν Μάρτυσι.

Ως αστήρ διαυγέστατος, αναλάμπας ο Όσιος, σελασφόροις λάμπεσι, καταύγαζονται, της οικουμένης τα πέρατα, και πάντες αγάλλονται, και φαιδρώς την ιεράν εκτελούσιν πανήγυριν, τούτον μέλποντες, Ιησού ευεργέτα των απάντων, την ειρήνην σου παράσχου, ημίν πρεσβείαις σου Κλήμεντος.

Ως αστήρ φαεινότατος, εν τω όρει επέλαμψας, Σαγματίω Όσιε, Κλήμης μέγιστε, και Βοιωτίας τα πέρατα, ασκήσει εφώτισας, όθεν νυν εν ουρανοίς, μεταστάς εγκατέλιπες την πανίερρον και αγίαν σου κάραν ώσπερ θείον, θησαυρόν αγιασμάτων, εξ ης ιάματα βρύουσι.

Ο επίγειος άγγελος, και ουράνιος άνθρωπος, Κλήμης ο πανάριστος εκ νεότητος, την γεηράν και επίκυρον, μισήσας ως πρόσκαιρον, πάσαν δόξαν και τρυφήν τω Χριστώ νυν παρίσταται ευφραϊνόμενος, συν ταις άνω δυνάμεσι την δόξαν, και τρυφήν του Παραδείσου, επ' απολαύων πληρέστατα.

Την πανένδοξον κάραν σου Κλήμης πάτερ μακάριε, κατά χρέος άπαντες προπτυσσόμεθα, και υμνωδίαις γεραίρομεν, και πόθω δοξάζομεν, ως προχεύουσαν ημίν, αενάως τοις χρήζουσιν ιαμάτων, και εξαίρουσαν Πνεύματι Αγίω, παθημάτων απειρίας, και των δεινών περιστάσεων.

Δόξα. Ήχος β'.

Φαιδρά και πανένδοξος επέστη, πανήγυρις σήμερον, η αξιέπαινος μνήμη σου, Κλήμης παναοίδιμε, συγκαλούσα ημάς, προς ευωχίαν μυστικήν, εν η συνελθόντες οι πιστοί, πνευματικώς ευφραϊνόμεθα, δοξάζοντες Χριστόν, τον σε και μετά τέλος δοξάσαντα και πλουσίαις δωρεαίς κατακοσμήσαντα, η γαρ πανίερος και σεβασμία κάρα σου, ασπαζομένη ευλαβώς, πάθη θεραπεύει ανίατα, και πνεύματα πονηρίας διώκει πανόλεθρα δεικνύουσα την δόξαν και λαμπρότητα, εν ουρανοίς, ην επήλειφας πλουσίως παρά Χριστού ιερώτατε, ον ικέτευε Όσιε υπέρ ειρήνης του κόσμου, και σωτηρίας των ψυχών ημών.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Την πάσαν ελπίδα μου...

Δοξολογία μεγάλη και απόλυσις.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Κύριε είσακουσον.
Θεός Κύριος...

Ἦχος δ΄. Ο υψωθείς.

Τω του Χριστού οσιωτάτω προσδράμωμεν, οι νόσοις χαλεπαίς κατακείμενοι, εν κατανύξει κραυγάζοντες εκ βάθους ψυχής, Ἄγιε βοήθησον, Κλήμης Πατήρ θεόφρων, σπεύσον εξελού ημάς της δεινής ασθeneίας, μη εγκαταλείπης ημάς, τους προσκυνούντας την πάντιμον κάραν σου.

Δόξα.

Οι υπ' οδυνών χαλεπών κατεχόμενοι και ασθeneιαίς και συμφοραίς κατατρυχόμενοι, μετά κλαυθμών στενάζοντες εκ βάθους ψυχής, δράμομεν δακρύοντες, θεοφόρου τη κάρα, κρίζοντες εκ πίστεως: ιατρέ των νοσούντων, ταις σαις πρεσβείαις μάκαρ προς Θεόν, ρύσαι ημάς πολυτρόπων κακώσεων.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ου σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε...

Ο Ν΄ ψαλμός.

ΕΙΤΑ Ο ΚΑΝΩΝ

Ἦχος πλ. Δ΄. Ωδή α΄. Υγρὰν διοδεύσας

Νόσω συνεχόμενος χαλεπή, προς σε καταφεύγω, την υγείαν επιζητών, ω πάτερ θεόφρων Κλήμης, ταχύς νυν ιατρός επιφάνηθι.

Πειρασμών κλονούσι μοι προσβολαί, δεινής αθυμίας, εμπιπλώσαι μου την ψυχήν, γαλήνην παράσχου οσιώτατε πάτερ, τω τη θεία κάρα σου πίστει προστρέχοντι.

Χριστόν τον Σωτήρα, πάτερ σοφέ, δυσώπει απαύστως λυτρωθήναι με των δεινών, συ γαρ νυν προσφεύγω παμμάκαρ θεόφρων, πνεύμα εντείνω και διάνοιαν.

Θεοτοκίον.

Νοσούντα το σώμα και την ψυχήν, επισκοπής θείας και προνοίας της παρά σου, αξίωσον μόνη Θεομήτωρ, ως αγαθή αγαθού τε λοχεύτρια.

Ωδή γ΄. Σὺ εἶ το στερέωμα.

Συ ημών βοήθεια, ω Κλήμης θεόφρων μακάριε, συ ιατρός παθών ανιάτων, και δεινών απολύτρωσις.

Κάρα σου η πάνσεπτος, πηγάζει αφθόνως τα θαύματα, πάσι πιστοίς, τοις προσκαλουμένοις, εις παθών απολύτρωσις.

Ξένα και παράδοξα, βλύζουσι θαύματα ένδοξε, κάρας της σης, τοις πιστώσ αιτούσι, την θερμήν σου αντίληψιν.

Θεοτοκίον.

Δος ημίν βοήθεια, ταις ικεσίαις σου Πάναγνε, τας προσβολάς αποκρουομένη, των δεινών περιστάσεων.

Διάσωσον εκ νοσημάτων τους δούλους σου Πάτερ, ότι πίστει μετά Θεόν εις σε καταφεύγομεν, την κάραν σου προσκυνούντες εκ πόθου.
Επίβλεψον...

Τροπάριον. Πρεσβεία θερμή.

Νοσούντας ημάς, και πίστει καταφεύγοντας, προς σκέπην την σην Κλήμης` πάτερ μακάριε, ίασαι ταχέως δεόμεθα, ως ιατρός πανάριστος` και εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, εκ πόθου την κάραν γεραίροντας.

Ωδή δ`. Εισακήκω Κύριε.

Τους θορύβους του βίου μου, Όσιε κόπασον ταις πρεσβείαις σου, και τον κλύδωνα κατεύνασον, των παθών ψυχής και του σαρκίου μου.

Ο Χριστός ον επόθησα, και δι ον ηγήσω πάντα ως σκύμβαλα, κεφαλήν σην εδωρήσατο τοις νοσούσι μεγίστην βοήθειαν.

Απολαύοντες πάντοτε, Κλήμης θεόφρων των δωρημάτων σου, αναμέλομεν εφύμνιον, οι γινώσκοντες σε ευεπήκοον.

Θεοτοκίον.

Οι ελπίδα και στήριγμα, και της σωτηρίας τείχος ακράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης εκλυτρούμεθα.

Ωδή ε`. Φώτισον ημάς.

Έμπλησον χαράς, Κλήμης την εμήν ψυχήν, βεβυθισμένην εν περιστάσεσι, και επιφοραίς αναραίς κινδυνεύουσαν.

Λύτρωσαι ημάς, Κλήμης Πάτερ σοφέ, ως παρρησίαν έχων προς Κύριον, και δυσώπει εκτενώς υπέρ ημών τον Θεόν.

Παύσον την δεινήν, της εμής ψυχής ασθένειαν, επισκοπής σου αξιώσον, και την υγείαν την πρεσβείαν σου παράσχου μοι.

Θεοτοκίον.

Ίασαι Αγνή, των παθών μου την ασθένειαν, επισκοπής σου αξιώσασα, και την υγείαν τη πρεσβεία σου παράσχου μοι.

Ωδή στ`. Ιάσθητι μοι Σωτήρ.

Η ση σεπτή κεφαλή, θεόθεν χάριν εδέξατο, ίασθαι πάθημα βροτών, ελαύνειν τε δαίμονας, λοιμώ συσχεθέντας τε, και πανώλη ταχέως θεράπευσον.

Εβίωσας επί γης ως άσαρκος παναοίδιμε, ισάγγελον δε τιμήν, Χριστός σοι δεδώρηται, διο και η κάρα σου ηγαλάζει ως κρήνη, τοις νοσούσι τα ιάματα.

Η Βοιωτία επί σοι, δικαίως μάκαρ αβρύνεται, Σαγματίου δε μονή γηθοσύνης αγάλλεται, την πάντιμον έχουσα κεφαλήν σου, Πάτερ θησαυρόν ώσπερ πολύτιμον.

Θεοτοκίον.

Ρυσθείμεν των δεινών πταισμάτων ταις ικεσίαις σου, Θεογεννήτωρ Αγνή και τύχομεν πάντα της θείας ελλάμψεως, του εκ σου αφράστως σαρκωθέντος Υιού του Θεού.

Διάσωσον...

Άχραντε...

Οι αναβαθμοί. Το α' αντίφωνο του δ' ήχου.

Προκείμενον.

Τίμιος εναντίον Κυρίου...

Στ.: Τι ανταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...

Εκ του κατά Ματθαίον Αγίου Ευαγγελίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς Αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πάσαν νόσον καὶ πάσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων: εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε, πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα, τὰ ἀπωλωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσητε λέγοντες: Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενούντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε ἑ δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε.

Ἦχος πλ.β. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ.: Ελεήμον, ἐλέησον με ὁ Θεός...

Ψυχὴ τε καὶ σῶματι, νοσοῦντες, δεῦτε ἐν πίστει, νυν κατασπαζόμενοι ἀγιάσθητε ἑ νόσους γὰρ παύετε, δαίμονας ἐλαύνει, καὶ ψυχὰς ἰάται ἀπὸ πταισμάτων, καὶ γὰρ ἐδέξατο ἀφθόνως παρά Κυρίου τὰς χάριτας, Κλήμης ὁ πανόσιος, ζήσας ἐπὶ γῆς ὡσπερ ἄσαρκος, σημεῖα δὲ ταῦτα τὰ θαύματα, καὶ κἀρα ἡ σεπτὴ, ἣν προσκυνούντες δεόμεθα, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Σῶσον ὁ Θεός τον λαόν σου...

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῶν Ἀγγέλων, ἰσόστάσιος ὄντως Πάτερ τρισόλβιε, Κλήμης θεόφρων, ἐκλυτρώσαι κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ προσενήνοχας Πάτερ, θύμα εὐπρόσδεκτον Κλήμης θεόφρων, καὶ νυν μὴ διαλείψης, ἐποπεύων τοὺς μέλλοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Ὀλβον σε ἰαμάτων, καὶ πηγὴν εὐσπλαγχνίας καὶ ἀγιότητος, καὶ τείχος σωτηρίας, νοσοῦντων τε υγιάν, ἐπιστάμενοι κράζομεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῆ σκέπῃ σου τὴν θεία θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκούσα.

Ὠδὴ η. Τον Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τοὺς ἐκ λοιμοῦ τε καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης, συσχεθέντας, παμμακάριστε Κλήμης, φύλαττε καὶ σῶζε, θερμὴ σου προστασία.

Τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ζητούντας, εἰς ἰάσιν τὴν σὴν κἀραν θεόφρων, φύλαττε καὶ σκέπε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀμπελώνων τε καὶ ἀγρῶν ἀφορίας, νόσους τε βοσκημάτων ἀλόγων, ἀλθανῶν θεόφρων, εὐχαίς σου εὐπροσδέκτοις.

Θεοτοκίον.

Των πειρασμών συ τας προσβολάς εκδιώκεις, και παθών τας εφόδους Παρθένε, όθεν σε υμνούμεν εις πάντας τους αιώνας.

Ωδή θ. Κυρίως Θεοτόκον.

Ελλάς συν Βοιωτία, πέδον τε Ευβοίας Θηβαίων, τόπος την κάραν υμνήσατε, του Κλήμεντος θείαν και χαριτόβρυτον. Πηγάζει γαρ ως κρήνη, θαύματα τοις πόθω προσκαλουμένοις αυτήν και εκ πίστεως, και διασώζει εκ πάσης βλάβης και θλίψεως.

Τους πόθω προσκυνούντας, την σεπτήν σου κάραν και την σην μνήμην φαιδρώς εορτάζοντας, πατήρ ημών Κλήμης, πάντας ευλόγησον.

Θεοτοκίον.

Κακώσεως εν τόπω, τον της ασθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεραπευσον, εξ αρρωστίας εις ρώσιν μετασκευάζουσα.

Άξιον εστίν...

Την υψηλοτέραν των ουρανών...

Χαίροις Αθηναίων γόνος λαμπρός, Σαγματίου όρους ο ακοίμητος οφθαλμός, χαίροις Βοιωτίας, ο μέγας αντιλήπτωρ, Οσίων η δόξα, ω Κλήμης Όσιε.

Ο της Βοιωτίας μέγας ποιμήν, και των μοναζόντων, ο προστάτης και οδηγός, τρισόλβιε Κλήμης, παμμάκαρ, και το κλέος ημών, των σε τιμώντων αεί μνημόνευε.

Κάραν σου την θείαν ως θησαυρόν, άσυλον πλουτούσα θεοφόρε, η ση μονή, χαίρει καυχωμένη, και σε αεί δοξάζει, τα ρείθρα ιαμάτων αναπηγάζοντα.

Δέησιν προσάγαγε τω Θεώ, παμμάκαρ θεόφρων, υπέρ τέκνων των σων σοφέ, των την θείαν κάραν, την σην επιζητούντων, και ευλογίαν δίδου τούτοις και έλεος.

Πας ο των Οσίων θείος χορός, και των ιερέων, παμμάκαρ, στέψας σεπτόν, θείον σου το πνεύμα, εδέξαντο συν πάσι, χαρά εν τοις υψίστοις, ως τούτον σύσκηνον.

Πανόλβιε Πάτερ θαυματουργέ, ρύσαι τους ικέτας, και λιμού τε εκ του λοιμού, πληγής τε ακρίδος, και τελευτής των ζώων, και πάσης άλλης βλάβης ταις ικεσίαις σου.

Αίγλης εμφορούμενοι τριλαμπούς, εν μεθέξει θεία, Κλήμης Πάτερ συν των σοφώ, Γερμανώ άμα και τω Μελετίω, ακτίνα φωτοφόρον ημίν εκπέμψατε.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί...

Νυν απολύεις.

Τρισάγιον.

Απολυτίκιον.

Εις την Απόλυσιν. Ήχος β'. Ότε εκ του ξύλου.

Δέχου, τας δεήσεις ευμενώς, των σοι προσφευγόντων εν πίστει, και δεομένων θερμώς, πανόσιε Κλήμης, και τας αιτήσεις αυτών, εκπληρώσας απάλλαξον θλίψεων παντοίων, σώζον τους ικέτας σου, ταις προς Θεόν σου ευχαίς, πόθω την Αγίαν σου Κάραν κατασπαζομένους, αφθόνως τοις πιστώς πηγάζουσι ιάματα.

Όντως, ανεδείχθης εκ Θεού, άκρος ακεστήρ αντιλήπτωρ, τα πάθη πάντων προς σε, μετά πόθου και πίστεως, προσπεφευγόντων θερμώς, αναργύρωσ ιώμενος, Κλήμης θεοφόρε, όθεν σου δεόμεθα, περιπτυσσόμενοι νυν, θείαν σου κάραν και βοώντες, οίκτειρον ημάς ταις ευχαίς σου, και δεινών παντοίων ελευθέρωσον.

Θεοτοκίον.

Πάντας, ημάς οίκτειρον Αγνή, Μητέρα του Θεού και Παρθένε, προσπεφευγόντας εν σοι, και σου την αντίληψιν επιζητούντας θερμώς, στον ικέτην προβάλλοντες, Κλήμεντα τον θείον, πρέσβυν, νυν πανάριστον, ου ταις ευχαίς των δεινών ρύσαι, εκ φθοράς και κινδύνων, και επιτυχείν βασιλείας του Υιού, αξίωσον δεόμεθα.

Δι ευχών...